

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18833/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Вељко Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борис Златков, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1090/20 од 03.03.2021. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1090/20 од 03.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1090/20 од 03.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 1090/20 од 03.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П 2550/19 од 02.10.2020. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 10.290,00 динара са законском затезном каматом на означени износ почев од 16.03.2014. године па до исплате и обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 105.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Према члану 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) док је ставом 2. прописано да о дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд сматра да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе као ни новог тумачња права узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева за накнаду материјалне штете. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора а указивањем на исказе сведока и правила о оцени доказа заправо се оспорава утврђено чињенично стање што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 17.04.2014. године а као вредност предмета спора означен је износ од 50.000,00 динара, стим да је у току поступка поднеском од 09.02.2016. године тужилац смањило тужбени захтев на износ од 10.290,00 динара. Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени затхев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра што значи да се ради о спору мале вредности по којим правилима је поступак и вођен и у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиоца недозвољена сходно члану 479. став 6. ЗПП.

Из изложеног на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић